

[Søren Olesen.]

forslag, der nu er stillet. Ved første behandling udtalte jeg ønsket om, at man kunne få begyndt på den udligning mellem de tre grupper, som man fra alle sider finder at der er grundlag for, og jeg kan derfor på retsforbundets vegne give tilslutning til, at man fra 1. april forhøjer grundbeløbene for de to laveste kommunegrupper, købstæderne og landdistrikterne, selvom det kun er en ret beskeden udligning, der her sker.

Med hensyn til ændringsforslagene vil retsforbundet stemme for de af mindretallet stillede underændringsforslag under nr. 2 og 4, idet vi mener, at når der er fastsat et bestemt beløb til fordeling, giver disse ændringsforslag bedst udtryk for den udligning, vi har ønsket. Jeg vil også gerne i denne forbindelse henvise til, at man fra alders- og invaliderentenydernes foreninger har udtalt tilslutning til udligningen, selvom man vel ikke dér har tænkt på det foreslåede eengangstillæg.

Socialministeren (Strøm): Allerførst siger jeg tak til udvalgets flertal, de socialdemokratiske og radikale medlemmer, for tilslutningen til gennemførelse af lovforslaget med de ændringsforslag, jeg har stillet, og tak også til udvalgets mindretal, venstre og konservative, for tilslutningen til gennemførelsen af ændringsforslagene, der forhøjer rentens grundbeløb på landet og i købstæderne fra 1. april 1954.

Jeg forstår, at man fra mindretallets side ved underændringsforslagene har ønsket at give udtryk for, at der dog er en vis oppositionslyst mod det forslag, jeg på regeringens vegne har fremsat om en økonomisk støtte til rentemodtagerne. Oppositionen består deri, at der ønskes en anden fordeling af de midler, der er stillet til rådighed til eengangsydelsen, end den, der er foreslået af mig og tiltrådt af udvalgets flertal. I mindretallets bemærkninger i betænkningen er det udtrykt således — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„at det beløb, ministeren stiller til rådighed, 39 mill. kr., i stærkere grad skal anvendes til udligning af den forskelsbehandling, der er tilstede mellem de tre kommunegrupper“,

og videre skriver mindretallet:

„De samme synspunkter har repræsentanter for aldersrentenyderorganisationer

i provinsen og hovedstaden principielt givet udtryk for.“

Hvis det skal ses i forbindelse med fordelingen af de 39 mill. kr., er det urigtigt. Både landsorganisationen af rentemodtagere og den fynske og jyske sammenslutning har givet tilslutning til det forslag om et eengangstillæg, som jeg fremsatte. Jeg siger dette under hensyn til de betragtninger, der er blevet fremført af ærede medlemmer om aldersrentemodtagernes stilling. Det forslag om et ensartet tillæg på 150 kr. for ægtepar og 100 kr. for enlige, som jeg har fremsat, indeholdt også noget af en udligning, idet der procentvis var større tillæg for landet og købstæderne end for København, og hvis man fra mindretallets side tror at kunne vinde gehør hos aldersrentemodtagerne på landet ved at sige, at man har fået et lovforslag, hvor der var stillet alle rentemodtagerne i by og på land et tillæg på 150 kr. for ægtepar og 100 kr. for enlige i udsigt, ændret, så der blev et mindre beløb end foreslået udbetalt til rentemodtagerne i København og et større beløb end foreslået udbetalt til rentemodtagerne på landet, så tror jeg, mindretallet tager fejl. Der er ingen rentemodtager, der ønsker sin rente forbedret på bekostning af en anden rentemodtager. Og sådan ville det jo komme til at virke, hvis man fulgte mindretallet og satte det foreslåede beløb på 150 kr. for ægtepar i København ned til 90 kr. og det foreslåede beløb på 100 kr. til enlige ned til 60 kr.

Noget andet er, at rentemodtagerne i hele landet har forståelsen af, at der må finde en vis udligning af renten sted, så at satserne kommer nærmere til hinanden. Det var det samme, der ved første behandling af lovforslaget blev fremført fra alle ordføreres side, og det er også det, som de ændringsforslag, jeg har stillet, giver udtryk for. Mens der altså er uenighed om fordelingen af eengangbeløbet, er der enighed om de ændringer, jeg har foreslået, hvorved grundbeløbet på landet og i købstæderne bliver forhøjet fra 1. april 1954. Det er blevet sagt, at når jeg har fremsat forslag om et noget højere beløb til rentemodtagerne på landet og i købstæderne, end der oprindeligt var foreslået i lovforslaget, er det, fordi jeg er blevet presset dertil. F. eks. sagde den ærede